

4 RUKOuspÄIVÄ AAMUSAARNA 1860[?]

4 RUKOuspÄIVÄ 1860[?] (aamusaarna)

Neljännän rukouspäivän aamusaarnan teksti on kirjoitettuna profeetta Jesajan 6. luvussa, kolmannessa jakeessa ja pyhät sanat kuuluvat näin:

Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot. Koko maa on täynnä hänen kunniaansa.

Luetun pyhän tekstimme johdatuksella meidän tulee tällä pyhällä hetkellä tutkia Jumalan pyhyttä ja asettaa ihmisen epäpyhyys sitä vastaan. Sillä jos me tarkastelemme ainoastaan Jumalan pyhyttä, emmekä vertaa sitä omaan epäpyhyYTEEMME, niin me emme voi ymmärtää, mistä Jumalan pyhyys koostuu. Koska Vapahtajamme sanoo: Tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut yksin Jumalana ja sen, jonka Sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen, niin on selvää, että meidän täytyy tuntea Jumala oikein päästäksemme iankaikkiseen elämään. Mutta Vapahtaja sanoo myös: "Kukaan ei ole koskaan nähnyt Jumalaa, mutta ainoa Poika on ilmoittanut Hänet meille," mistä sitten seuraa, että meidän pitää nähdä ainoa Poika oppiaksemme tuntemaan Isän, varsinkin kun Hän on sanonut: se, joka näkee minut, hän näkee Isän. Meillä voi olla ainoastaan himmeä käsitys Jumalasta, Isästä, joka on joskus näyttäytynyt pyhille profeetoille näyissä tai ilmestyksissä. Mutta koskaan Hänestä ei ole tehty kuvaa, niin että voisimme nähdä kuvan Hänestä. Kukaan ihminen ei ole koskaan voinut tuntea Jumalaa sellaisena kuin Hän on. Sillä vaikkakin tämän maailman viisaat ovat yrittäneet kuvailulla, minkälainen Jumala on, niin he ovat aina sekoittaneet siihen jotain omaa. He ovat ensin kuvailleet ihmistä ja sitten he ovat kuvitelleet, että Jumalan pitää olla sellainen henkilö, kuten esimerkiksi joku tämän maailman viisaimmista miehistä, eli joku suuri ja viisas kuningas. Mutta silloin maailman laita olisi huonosti, jos Jumala olisi maallisen kuninkaan tai suuren filosofin kaltainen.

Jos me nimittäin katsomme ainoaa Poikaa, joka vaelsi kerjäläisenä täällä maailmassa, niin huomaamme hänen olleen enemmän maata kiertelevän lukijaissaarnaajan kuin kuninkaan kaltainen. Hän matkusti nimittäin ympäri koko maailman saarnaamassa, kaupungista kaupunkiin, kylästä kylään. Maailma tavallisesti halveksii ja vihaa sellaisia maata kierteleviä lukijaissaarnaajia, koska heidän tapansa on tuomita kunniallisia ihmisiä. Kukaan tämän maailman viisaista ei vielä ole vaivautunut kulkemaan ympäri maata lukijaissaarnaajana. Sitä ei kukaan tämän maailman viisaista ole vielä tehnyt, sillä talonpoikien opettaminen tulee sellaiselle herrasmiehelle raskaaksi, koska talonpojat ovat liian tyhmiä voidakseen ymmärtää sellaisen viisaan miehen opetuksia. Mutta juuri siitä syystä, että Jumala ei ilmestynyt suurena kuninkaana eikä hallitsijana, ei myöskään korkeasti oppineena maisterina eikä professorina, niin, ei edes virkaan asetettuna ja vihittynä pappina, vaan yksinkertaisena lukijaissaarnaajana. Juuri siitä syystä kukaan ei voinut uskoa häntä. Sen ajan kuninkaitten, sen ajan korkeitten herrojen ja oppineitten miesten, piti halveksia ennen kaikkea sellaista kiertelevää lukijaissaarnaajaa. Ja toiseksi heidän pitää vihata häntä hänen hengellisen

4 RUKOUSAIVÄ AAMUSAARNA 1860[?]

ylpeytensä tähden, koska hän pitää itseään Jumalana ja tuomitsee muita. Sellainen mies pantaisiin meidän aikanamme vankilaan, varsinkin jos hän alkaisi eksyttää ihmisiä. Ja jos hän kaiken lisäksi tekisi ihmetöitä, niin tämän maailman korkeat herrat ottaisivat hänet empimättä ja armotta kiinni ja tuomitsisivat hänet kuolemaan hänen taikatemppujensa vuoksi. Sellainenko se mies nyt on, jonka tulee opettaa meille, kuinka meidän pitäisi palvoa Jumalaa? Sellaisenko tulee opettaa meitä tuntemaan Jumala oikein? Niin, juuri sellainen se on, joka tuntee Jumalan tahdon: ja yksin hän voi näyttää meille oikean tien autuuteen.

Jos me nyt katsomme hänen jumalallisia ominaisuuksiaan, niin huomaamme, että Hän halveksi kaikkea maallista. Hän ei välittänyt maailmasta. Hän tahtoi myös, että muutkin halveksisivat maailmaa. Luonnollisella ihmisellä sitävastoin on luonnostaan halu ja taipumus rakastaa maailmaa ja kaikkia sen tavaroita. Hän ei pysty riistäytymään irti maailmasta, koska hän on niin kuin naulattu maailmaan kiinni. Ja kuitenkin hänen pitää pian jättää maailma tietämättä, mihin hän viimein joutuu. Tässä Vapahtajan oppi tulee nyt ristiriitaan ihmissydämen sisimpien halujen ja toiveitten kanssa. Ja sen tähden opetuslapsetkin olivat maailmassa kiinni aina helluntaipäivään asti, jolloin heidät täytettiin Pyhällä Hengellä, joka repäisi heidät irti maailmasta. Niinollen ei kukaan voi tuntea Jumalaa ennen kuin hänet täytetään Pyhällä Hengellä. Mutta kuinka moni nyt on Pyhällä Hengellä täytetty?

Jos me kysymme nyt, mistä Vapahtajan pyhyys koostuu, niin emme edes tiedä, mitä sana "pyhä" tarkoittaa, ennen kuin me olemme saaneet omasta epäpyhydestämme oikean valistuksen Pyhästä Hengeltä. Mooseksen aikana oli tiettyjä ihmisiä, jotka väittivät, että koko kansa oli pyhä, kun kansa oli mitä epäpyhinä, se on, kun kansa oli mitä jumalattomin. Tämä tottelematon kansa oli vastikään tanssinut kultavasikan ympärillä. Se oli antautunut juopumukseen, ryypiskelyyn, huoruuteen, epäjumalanpalvelukseen ja omavaltaisuuteen. Kansa napisi Jumalaa vastaan ja tahtoi elää oman pahan tahtonsa mukaan. Mooses näki, että kansa oli jumalatonta ja epäpyhä. Mutta perkeleen sokaisemat maailman orjat, Korah, Datan ja Abiram olivat sitä mieltä, että koko kansa oli pyhä. Nämä miehet olivat saaneet sen uskon, että Mooses oli pettäjä ja hengellisesti ylpeä mies, joka tahtoi puhkaista kansalta silmät.

Ja kun Johannes Kastaja tuli parannussaarnaajana, niin hänen piti rangaista ihmisten jumalatonta elämää ja nimittää heitä kyykäärmeitten sikiöiksi, jotka pitivät itseään pyhinä. Silloin fariseukset ja kirjanoppineet uskoivat, että Johanneksella oli perkele. Hän oli hengellisesti ylpeä heidän mielestään, koska hän tuomitsi kunniallisia ihmisiä. Sillä nämä kunnialliset ihmiset pitivät itseään pyhinä, kun he olivat mitä epäpyhimpiä. Ja kun Pyhä itse alkoi saarnata, sai Hän saman tuomion näiltä ilkeiltä ihmisiltä, jotka pitivät itseään pyhinä. Pyhä sai saman tuomion kuin Johannes Kastajakin, nimittäin: "Hänellä on perkele! Hän on hengellisesti ylpeä!"

4 RUKOUSAIVÄ AAMUSAARNA 1860[?]

Mistä Vapahtajan pyhyys koostui, koska ne, jotka näkivät Hänen jokapäiväisen elämänsä, nimittelivät häntä Samarialaiseksi ja sanoivat, että Hänellä on perkele. Mistä Hänen pyhyytensä koostui? Ulkokullatut fariseukset näkivät paljon vikoja Hänen elämässään. Ensimmäinen vika oli se, ettei Hän pessyt käsiään, kun Hän meni pöytään. Hän ei ollut oppinut kansan tapoja. Toinen vika oli se, että Hän teki sapatin rikoksen. Kolmas vika oli se, että Hän piti seuraa roskaväen ja rahvaan kanssa. Neljäs vika oli se, että Hän oli hengellisesti ylpeä, kun Hän otti itselleen jumalallisia oikeuksia, kuten esimerkiksi, antoi syntejä anteeksi, mitä kukaan ihminen ei fariseusten opin mukaan voi tehdä, vaan ainoastaan Jumala. Ja fariseuksilla on sama usko vielä tänä päivänä. Viides vika oli se, että Hän pilkkasi Jumalaa, koska Hän tunnusti itsensä Jumalan Pojaksi. Juuri siitä syystä sen aikaiset ihmiset eivät voineet uskoa häntä, koska he näkivät niin monta vikaa Hänen elämässään ja vaelluksessaan. He eivät voineet uskoa, että Hänen oppinsa oli Jumalasta, koska perkele oli tehnyt heidät selvänäköisiksi, että he näkivät niin monta vikaa hänen elämässään. He sanoivat sille, joka oli sokeana syntynyt: Me tiedämme, että tämä mies on syntinen, se on, hän on pettäjä.

Luuletteko te, että Vapahtaja saisi paremman todistuksen suruttomalta joukolta, jos Hän olisi nyt täällä henkilökohtaisesti ja esiintyisi maatakiertelevänä lukijaissaarnaajana? Ei suinkaan. Suruton joukko pitäisi Häntä pettäjänä ja villihenkenä, joka ei ainoastaan tuomitse kunniallisia ihmisiä vaan tekee myös itsensä Jumalan Pojaksi. Luuletteko te, että ylimmäiset papit pitäisivät Jeesus nasaretilaista pyhänä miehenä, jos hän olisi täällä meidän keskuudessamme? Ei suinkaan. Hän saisi saman tuomion, minkä Hän sai Jerusalemin ylimmäisiltä papeilta. Häntä syytettäisiin pettäjäksi, joka tahtoo päästä valtaan totisen kristillisyyden varjolla, ja Hänet tuomittaisiin. Hän ei kenties saisi kulkea opettamassa ympäri maata vuottakaan, ennen kuin joku Pontius Pilatus ottaisi hänet kiinni ja syyttäisi Häntä Jumalan pilkkaajaksi, sillä tämän maailman jumala ei siedä, että joku tulee soimaamaan hänen alamaisiaan. Siitä hän ei välitä, että häntä itseään nimitetään perkeleeksi ja saatanaksi, sillä se on hänen kunnianimensä, varsinkin kun hänen omat palvelijansa kunnioittavat häntä tällä nimellä. Mutta jos joku Jumalan palvelijoista nimittää häntä perkeleeksi ja saatanaksi, silloin hän suuttuu. Sillä pimeyden ruhtinas antaa mielellään kutsua itseään valkeuden enkeliksi varsinkin silloin, kun hän muuttaa itsensä valkeuden enkeliksi. Niin kuin viinaporvari tahtoo, että häntä kutsutaan kunnialliseksi, kun hän harjoittaa häpeällistä kapakkatointa, juomari myös tahtoo, että häntä sanotaan raittiiksi, kun hän lörpöttää humalassa. Ja niin kuin varas tahtoo itseään kutsuttavan rehelliseksi, kun hän on ennättänyt kätkeä varastetun tavaransa, huorakin tahtoo, että häntä kutsutaan neitseeksi, kun hän on pukeutunut koreasti

Kaikki tämä osoittaa meille sen ulkonaiset pyhyiden, mitä maailma ylistää. Mutta oikeaa pyhyyttä maailma ei tunne lainkaan. Kaikki suukristityt ylistävät Vapahtajan pyhää persoonaa, mutta he eivät pysty sanomaan, mistä Hänen pyhyytensä koostui. He ylistävät ja kehuvat Vapahtajan lempeää oppia, mutta he eivät voi sanoa, mistä tämä lempeä oppi koostui, sillä katumattomien

4 RUKOUSAIVÄ AAMUSAARNA 1860[?]

mielestä Vapahtaja on yhtä armollinen heille kuin parannukseen alttiille ja katumaisille. Mutta missä on kirjoitettu, että Jumala on armollinen katumattomille ja paatuneille. Jos Jumala on pyhä, niin Hänen täytyy vihata niitä, jotka vihaavat Häntä. Mutta ei yksikään katumaton, ei yksikään suruton, tunne vihollisuuttaan Jumalaa kohtaan. Sillä kaikki viinaporvarit, kaikki juomarit, kaikki varkaat, kaikki huorat, kaikki ylpeät, kaikki kiroilijat ja tappelijat pitävät nyt itseään Jumalan ystävinä, vaikka he ovat Jumalan vihollisia. Kaikki siveyden perikuvat, kaikki kerskurit, kaikki ulkokullatut ja tekopyhät kuvittelevat olevansa Jumalan ystäviä, vaikka he ovat Jumalan vihollisia. Kaikki kääntymättömät ja uudestisyntymättömät pitävät itseään Jumalan ystävinä, vaikka he ovat Jumalan vihollisia.

Mutta tätä maailma ei voi käsittää, vaikka Luther parannuksensa aikana selvästi tunsi vihaavansa Jumalan ankaraa vanhurskautta. Ja tämä pitää jokaisen heränneen ihmisen tuntea. Hänen pitää tuntea, että hän vihaa Jumalaa, ennen kuin hän on tullut sovitetuksi Jumalan kanssa. Jokainen kääntymätön ja uudestisyntymätön ihminen on Jumalan vihollinen. Ja tämä hengellinen viha Jumalaa kohtaan tulee ilmi parhaiten maailman vihassa kristityitä kohtaan. Perkele on soaissut uskottomien mielet niin, että heidän pitää uskomien valhetta ja vihaaman totuutta. Kristittyjä on kaikkina aikoina vihattu, pilkattu ja vainottu. Kristityitä kutsutaan kerettiläisiksi, haaveilijoiksi ja villihengiksi. Ja koska perkele on Jumalan vihaisin vihollinen, niin hänen lastensakin pitää vihata ja vainota kristityitä, sillä Jumala on pannut ikuisen vihollisuuden vaimon siemenen ja käärmeen siemenen välille. Sen tähden käärmeen siemenen pitää vihata vaimon siementä maailman alusta maailman loppuun asti.

Jos täällä on joku, joka vakavasti etsii iankaikkista elämää, hänen pitää tietävän, että Jumala on pyhä. Ja koska Jumala on pyhä, niin Hän varmasti vihaa syntiä. Mutta koska jokainen synnin unesta herännyt tuntee paremmin oman epäpyhyytensä kuin Jumalan pyhyiden, niin hänen pitää langeta epätoivoon, kun hän tuntee sydämessään, että hänen on mahdoton kelvata Jumalalle. Mutta tässä epätoivoisessa hädässä hänen täytyy turvautua Jumalan laupeuteen ja rukoilla armoa ja armahdusta. Sillä koska Jumalan pyhyys ei koostu ainoastaan synnittömyydestä, vaan ensisijaisesti siitä, että Hän vihaa ja inhoaa pahaa, niin pitää parannukseen alttiin ja katumaisen tuntea sekä oma vihollisuutensa Jumalaa kohtaan, että Jumalan viha ja lain kirous jokaisen kohdalle, joka tekee pahaa. Ja sen tähden se ei auta mitään, että herännyt ihminen tekee työtä oman parannuksen toteuttamiseksi, mihin omavanhurskaus tahtoo häntä opettaa, vaan ainoa keino pelastua perkeleen vallasta on paeta Jumalan laupeuden suojaan ja etsiä armoa ja anteeksiantamusta ja tällä tavoin tulla tunnettavaan sovintoon, se on, ei ainoastaan uskoa, vaan myös tuntea armo.

Armonvarkaan kuollut usko on pääkallossa, mutta tätä kuollutta uskoa ei seuraa minkäänlaista tuntuva muutos sydämessä, ei mitään armoniikutuksia, ei mitään sydämen uskallusta, ei mitään autuaallista liikutusta, ei mitään korkeita ja autuaita tunteita, vaan pelkästään kuvittelua,

4 RUKOuspÄIVÄ AAMUSAARNA 1860[?]

että Jumala ei ole armollinen ainoastaan katuvaishille vaan myös katumattomille. Nämä armonvargaat ovat kokonaan unohtaneet, että Jumala on pyhä, ja että Hän ei anna itseään pilkata. Mutta katuvaishen ja sen, jolla on särjetty henki, pitää ottaa Herran kuritus vastaan, hänen pitää ottaa armo vastaan ilmaiseksi. Ja koska hän tuntee Jumalan armon vaikutuksia sydämessään, silloin hän voi huudahtaa ilosta Daavidin, Marian ja muiden Jumalan lasten kanssa ja sanoa: Herra! Kuin sinä ainoastansa minulla olisit, niin en minä ensinkään sitte taivaasta eli maasta tottelisi. Vaikka vielä minun ruumiini ja sieluni vaipuis, niin sinä, Jumala, kuitenkin olet aina minun sydämeni uskallus ja minun osani. [Ps. 73: 25] (Amen)

—
Alkuperäinen, ruotsinkielinen / Pekka Raittilan arkisto / Oulun maakunta-arkisto /